

Warszawa, dn. 08.09.2021 r.

Główny Sąd Łowiecki
ul. Nowy Świat 35
00-029 Warszawa
Rep. GSŁ 9/21

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Jakub Zieliński**
Członkowie: **SGSŁ Miłosz Kościelniak - Marszał**
 SGSŁ Aleksandra Zając – Hanulak /ref./
Protokolant: **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Janusza Trzęsimiecha

rozpoznał sprawę **obwinionego** [...] [...], na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego [...] z dnia 4.03.2021 r., sygn. akt OSŁ [...] /2019, mocą którego **uznano obwinionego winnym, tego że:**

w okresie od 1 kwietnia 2017 r. do 31 marca 2018 r. na terenie obwodu łowieckiego [...] działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu wszedł w posiadanie bezprawnie pozyskanej tuszy zwierząt łownych, tzn. dzika w ilości 10 sztuk, działając na szkodę Skarbu Państwa – tj. o czyn z art. 52 pkt. 2 ustawy z dn. 13.10.1995 r. Prawo łowieckie w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 51 pkt 1 ustawy z dn. 13.10.1995 r. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

i za to wymierzono mu karę dyscyplinarną zasadniczą wykluczenia z PZŁ oraz obciążono kosztami postępowania dyscyplinarnego w całości.

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

Utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie przyjmując, że czyn przypisany obwinionemu stanowi przewinienie łowieckie z art. 35 b ust. 1 pkt. 1 w zw. z art. 52 pkt 2 Ustawy Prawo łowieckie z dnia 13.10.1995 r.

Kosztami obciążyć obwinionego za postępowanie odwoławcze

/-/ Jakub Zieliński
/-/ Miłosz Kościelniak - Marszał
/-/ Aleksandra Zajac – Hanulak

UZASADNIENIE

Orzeczenia Głównego Sądu Łowieckiego z dnia 8 września 2021 roku sygn. GSŁ [...]/21

W dniu 21 grudnia 2020 roku Zastępca Okręgowego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ [...] skierował wniosek oskarżycielski przeciwko Kol. [...] [...] obwinionemu o to, że:

I. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do dnia 31 marca 2018 roku na terenie obwodu łowieckiego [...] działając z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu wszedł w posiadanie bezprawnie pozyskanej tuszy zwierząt łownych tzn. dzika w ilości 10 sztuk działając na szkodę Skarbu Państwa – **tj. o przewinienie łowieckie określone w art. 52 pkt. 2 ustawy prawo łowieckie z dnia 13.10.1995r. w zw. z art.12 § 1 k.k. i w zw. z art. 51 pkt. 1 pkt. 7 ustawy prawo łowieckie z dnia 13.10.1995r. w zw. z art.11 § 2 k.k.**

Orzeczeniem z dnia 4 marca 2021 roku, wydanym w sprawie prowadzonej pod sygnaturą OSŁ [...]/21, Okręgowy Sąd Łowiecki [...] uznał obwinionego [...] [...] za winnego zarzuconego mu przewinienia łowieckiego z tym ustaleniem, iż wyczerpuje ono znamiona przewinienia łowieckiego z art. 35b ust. 1 pkt. 1 ustawy prawo łowieckie z dnia 13.10.1995r. i za to na podstawie art. 35c ust. 1 i 3 pkt. 3 ustawy prawo łowieckie z dnia 13.10.1995r. wymierzył mu karę dyscyplinarną wykluczenia z Polskiego Związku Łowieckiego. Jednocześnie sąd obciążył obwinionego kosztami postępowania w całości.

Obwiniony [...] [...] był członkiem Koła Łowieckiego [...] i w okresie od 1.04.2017 roku do 31.03.2018 roku dysponował upoważnieniami do wykonywania polowania indywidualnego o numerach 12/240/17, 23/240/17, 11/240/17 i 146/240/18 wystawionymi przez dzierżawcę obwodu łowieckiego – Koło Łowieckie [...]. Przedmiotowe upoważnienia

dawały obwinionemu podstawę do odstrzału między innymi dzików, a jedynie w upoważnieniu o nr [...] /18 wykazał on pozyskanie dwóch saren kóz. Z informacji uzyskanej od lekarza Powiatowego Inspektoratu Weterynarii wynikało, że w powołanym okresie, [...] [...] wielokrotnie, to jest co najmniej 10 razy, przedstawił do badania mięso z pozyskanych dzików. Jednocześnie nie wykazał pozyskania przedmiotowych dzików w upoważnieniach do polowania, które zostały mu wydane. Z tego względu wszczęto wobec niego postępowanie karne, które zakończyło się uznaniem jego winy co do sprawstwa czynu określonego w art. 52 ust. 2 ustawy prawo łowieckie z dnia 13.10.1995r. w zw. z art.12 § 1 k.k. to jest wejścia w posiadanie pozyskanej tuszy. Wyrokiem Sądu Rejonowego [...] z dnia 29.11.2019 roku w sprawie sygn. akt II [...] /19 warunkowo umorzono postępowanie karne przeciwko [...] [...] na okres próby wynoszący 1 rok i orzeczono świadczenie pieniężne w wysokości 2.000,00 zł Wyrok uprawomocnił się w dniu 7.12.2019 roku.

Powołane rozstrzygnięcie zapadło na podstawie dokumentacji przedstawionej przez Koło Łowieckie [...], dokumentacji zawartej w aktach sprawy Sądu Rejonowego [...] sygn. akt II [...] [...] /19, pisma [...] Urzędu Wojewódzkiego z dnia 28.04.2020r., prawomocnego wyroku prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego [...] sygn. akt II [...] /19 oraz wyjaśnień [...] [...].

Orzeczenie Okręgowego Sądu Łowieckiego [...] zostało zaskarżone przez obwinionego [...] [...], który we wniesionym odwołaniu powołał zarzuty dotyczące:

- naruszenia zasady skargowości poprzez przypisanie mu czynów, zdarzeń nie ujętych we wniosku oskarżycielskim, brak tożsamości czynu przypisanego z wnioskiem o ukaranie, a nadto obrazę przepisów prawa materialnego,

- błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przekroczenie granic swobodnej i logicznej oceny dowodów,

- naruszenia prawa do obrony,

- rażąca niewspółmierność orzeczonej kary,

- skazanie za wykroczenie po jego przedawnieniu.

Obwiniony wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia lub uniewinnienia go od zarzuconego mu czynu.

Jako powód zaskarżenia orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego [...] z dnia 4.03.2021 roku obwiniony wskazał, iż sąd wykroczył poza ramy wniosku

oskarżycielskiego i przyjął, że obwiniony nie tylko wszedł w posiadanie bezprawnie pozyskanej tuszy zwierzyny, ale i bezprawnie pozyskał tą zwierzynę, a dodatkowo przyjęto, iż dopuścił się wykroczenia z art. 51 pkt. 1 ppkt. 7 ustawy prawo łowieckie, polegającego na braku odnotowania w upoważnieniu do polowania wpisów dotyczących pozyskania dzików, co również nie wynikało z treści opisu czynu zarzucanego obwinionemu. Nadto obwiniony podniósł zarzut naruszenia jego prawa do obrony, albowiem jego obrońca miał poinformować przed rozprawą z dnia 4.03.2021 roku o kolizji terminu rozprawy z służbowymi obowiązkami, a kwestia ta nie została odnotowana w aktach postępowania. Dodatkowo obwiniony wskazał, że zaprzecza wszystkim faktom zamieszczonym w uzasadnieniu wyroku Sądu Rejonowego [...] warunkowo umarzającego postępowanie karne, albowiem wyrok ten nie posiada mocy prejudycjalnej. Według obwinionego nie wykazano mu bezprawnego pozyskania tusz dzików i tym samym, skoro posiadał upoważnienia indywidualne do odstrzału dzików to nie miał on powodu do popełnienia tego przewinienia, albowiem koszty wykorzystania tusz dzików na cele własne byłyby niewielkie (około 100 złotych), niewątpliwie tego rzędu wartości nie stanowiłyby motywacji obwinionego, co sugeruje sąd. Ponadto obwiniony wskazał, że sąd nie wyjaśnił dlaczego jedynie kara zasadnicza wykluczenia obwinionego z PZŁ spełni swoje cele.

Główny Sąd Łowiecki zważył, co następuje:

Odwołanie uznano za niezasadne.

Zgodnie z § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych PZŁ, Główny Sąd Łowiecki utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie, przyjmując, że czyn przypisany obwinionemu stanowi przewinienie łowieckie z art. 35b ust. 1 pkt. 1 w związku z art. 52 pkt. 2 ustawy prawo łowieckie z dnia 13.10.1995 roku. Kosztami obciążył obwinionego za postępowanie odwoławcze.

Okręgowy Sąd Łowiecki [...] prawidłowo ocenił zebrany materiał dowodowy i wyczerpująco uzasadnił swoje stanowisko. Tok rozumowania i sposób wnioskowania Okręgowego Sądu Łowieckiego [...] jest prawidłowy i zgodny z ze wskazaniem wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Sąd nie przekroczył przy tym swobodnej oceny dowodów, jak i nie popełniono uchybień tego rodzaju, które mogłyby powodować konieczność uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Sąd orzekający wskazał na jakich oparł się dowodach i dlaczego dał im wiarę. Pisemne motywy orzeczenia odpowiadają

wymogom formalnym, zakreślonym przez obowiązujące przepisy prawa, co umożliwia kontrolę instancyjną.

Za niezasadne uznano zarzuty naruszenia zasady skargowości oraz błędu w ustaleniach faktycznych.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy dawał OSŁ [...] prawo do uznania przede wszystkim tego, że obwiniony w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 31 marca 2018 roku wszedł w posiadanie bezprawnie pozyskanych tuszy dzików. Wprawdzie w uzasadnieniu nie uwypuklono okoliczności, iż zarząd Koła Łowieckiego [...] nie dysponował żadnymi dokumentami wskazującymi, aby to obwiniony, albo jakikolwiek inny myśliwy pozyskał tusze dzików w sposób legalny i prawidłowy i tak samo legalnie przeniósł własność czy posiadanie tych tuszy dzików na obwinionego. A przecież ta okoliczność była skrupulatnie wyjaśniana w kole łowieckim, również z Kol. [...] [...], zanim sprawą zajęły się organy ścigania. Istotną okolicznością jest również fakt, iż sam obwiniony [...] [...] nie przedstawił, ani w toku postępowania wyjaśniającego w kole łowieckim, ani w trakcie postępowania karnego na policji, ani w toku postępowania przed sądem [...], żadnych dowodów dokumentarnych, ani dowodów z przesłuchania świadków wskazujących na to, że tusze dzików, które przedstawił do badania w okresie objętym zarzutem, pozyskał w sposób legalny i tym samym wszedł w posiadanie tusz na użytek własny. Nie wykazał też, aby ktokolwiek inny poza nim, takie tusze dzików, legalnie pozyskane, przekazał mu na jego użytek. Oczywiście tego rodzaju dowody musiałyby korelować z zapisami w upoważnieniach do prowadzenia polowania indywidualnego, które wydano tak obwinionemu jak i innym myśliwym, a takich zapisów nie stwierdzono. W kole łowieckim wyjaśniano przedmiotową sprawę po dacie 31.03.2018 roku, a więc wtedy, kiedy wszelkie upoważnienia zostały zdane, książka ewidencji za sezon łowiecki 2017/2018 zakończona, a plan pozyskania zamknięty.

Za zasadne należy uznać podniesienie przez obwinionego zarzutu, iż przypisano mu przewinienie łowieckie związane z popełnieniem wykroczenia z art. 51 ust. 1 ppkt. 7 ustawy prawo łowieckie, polegającego na nie dokonaniu wpisów w upoważnieniu do wykonywania polowania indywidualnego w sytuacji, kiedy nie zawarto tej okoliczności w opisie czynu zarzucanego ani przepisanego obwinionemu. Dlatego Główny Sąd Łowiecki w orzeczeniu z dnia 08.09.2021 roku dokonał zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego obwinionemu, by nie było już wątpliwości w tym zakresie. Uchybienie to nie powoduje konieczności uchylenia ani zmiany orzeczenia OSŁ [...].

Również zarzut naruszenia prawa do obrony obwinionego nie został uwzględniony, albowiem obrońca obwinionego nie przedstawił uzasadnionego powodu swojej nieobecności na rozprawie przed Okręgowym Sądem Łowieckim w dniu 4.03.2021r., która obiektywnie uniemożliwiłaby jego stawiennictwo przed sądem. Okoliczność udziału w ceremonii pogrzebowej sołtysa wsi, o której informuje się telefonicznie bądź pocztą e-mail w czasie, kiedy sąd praktycznie już proceduje nie jest okolicznością usprawiedliwiającą nieobecność obrońcy, który będąc wójtem może tego rodzaju obowiązki scedować na pracownika gminy, skoro przyjął obowiązki obrończe myśliwego obwinionego w postępowaniu o przewinienie łowieckie. Podkreślić należy, iż obwiniony [...] [...] został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, nie stawił się na rozprawie i nie przedstawił wniosku o jej odroczenie, i nie usprawiedliwił swojego niestawiennictwa. Zatem podniesiony zarzut w tej kwestii uznano za bezzasadny.

Przechodząc do zarzuty rażąco wysokiej kary, wskazać należy, iż Okręgowy Sąd Łowiecki [...] rozważył okoliczności popełnienia przewinienia łowieckiego, szkodliwość przewinienia, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie ma osiągnąć zarówno do obwinionego jak i ogółu myśliwych (prewencja szczególna i ogólna). W uzasadnieniu OSŁ wskazał okoliczności obciążające jak i łagodzące i stwierdził, że waga tych pierwszych przemawia za surowym potraktowaniem obwinionego i wykluczeniem go z Polskiego Związku Łowieckiego.

Zgodnie z art. 32 ust. 5 pkt. 3 ustawy prawo łowieckie członkiem Polskiego Związku Łowieckiego może być osoba, która nie była karana za przestępstwa wymienione w prawie łowieckim. Obwiniony [...] [...] nie został co prawda skazany, albowiem wydano wobec niego wyrok warunkowo umarzający postępowanie, stwierdzający jego winę. Jednak wejście w sposób bezprawny w posiadanie dużej ilości tusz pozyskanych dzików i to mimo możliwości legalnego ich pozyskania, wpływa negatywnie na ocenę postawy obwinionego. Wydanie wyroku warunkowo umarzającego było możliwe zgodnie z przepisami kodeksu karnego, albowiem występki zarzucony [...] [...], zagrożony jest alternatywnie trzema karami to jest grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Jednak oceniając ten czyn jako przewinienie łowieckie należy zważyć, czy sytuacja miała miejsce jeden raz, czy też powtórzyła się więcej razy, a w przedmiotowej sprawie udowodniono, iż nastąpiło to nie mniej niż 10 razy w ciągu jednego sezonu łowieckiego. Dlatego też usprawiedliwianie tego rodzaju zachowania, czy premiowanie postawy obwinionego, daje negatywny przykład innym myśliwym, czyni bezprzedmiotowym wymaganie obowiązków

ewidencji pozyskanej zwierzyny i daje podstawę do formułowania negatywnych ocen wobec myśliwych przez społeczeństwo.

Mając powyższe na względzie i uznając zaskarżone orzeczenie za trafne tak w sferze ustaleń faktycznych jak i wymierzonej kary, Główny Sąd Łowiecki utrzymał je w mocy. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono jak w pkt. 2 orzeczenia.

/-/ Jakub Zieliński
/-/ Miłosz Kościelniak - Marszał
/-/ Aleksandra Zając – Hanulak